



IN PACE IN IPSUM



DORMIAM ET QUIESCAM

ORIENTUR JUSTITIA



ET ABUNDANTIA PACIS

PASSER INVENIT SIBI DOMUM



ETTURTUR NOVUM ALTARIA



XXIX. ÉVF. 1929. JÚL.—AUG.

# ÖRÖKIMÁDÁS

HAVI FOLYÓIRAT

A LEGMÉLT. OLTÁRISZENTSÉG IMÁDÁSA S SZEGÉNY TEMPLOMOK FELSZERELÉSÉNEK ELŐSEGÍTÉSÉRE HIVATALOS KÖZLÖNYŰL

KIADJA

A BUDAPESTI ORSZ. KÖZPONTI OLTÁREGYESÜLET

Szerkesztőség-kiadóhivatal Budapest, Üllői-út 77.

Előfizetési ára egy évre 2 P 50 f.  
Jelen példány 25 f.

Megjelenik minden hó elején.

Stephanenum nyomda és könyvkiadó r. t. Budapest.

VIRGO IPSUM QUEM GEND



IT DEUM ADORAVIT

SACRIFICIUM DEO



SPIRITUS CONTRIBULATUS

PLORABUNT SACERDOTES



PARCE POPLUO TUO.

QUI FRUMENTUM ECCE AGNUS DEI



ELECTORUM CONSERVASTI CUJUS NON SUM DIGNUS

ECCE PANIS ANGELOM FACTUS CIBUS VIATORUM VENE PANIS PUDUM



ELECTORUM CONSERVASTI CUJUS NON SUM DIGNUS

TARTALOM: *Dr. Mátrai Gyula*: Az isteni gondviselés. — *Eöri János*: A Szent-séges Vér ünnepén. — *Br. Gudenus Hugó*: Ének szent Terézkéhez. — *Fürt Leander*: Alkalmas elmélkedés július—augusztusra. — *Dr. Schermann Egyed*: A szentmishallgatásnak helyes módja. — *Eöri János*: Életfakasztó s életető közelség. — *Levélsekrényünkéből*: Testvér, tudsz-e szenvedni Krisztusért? — *Galambos Kálmán*: A Megváltó. — *Oltáregyleti élet*. — *Irodalom*.

A cingulumról írván júniusi számunkban tévedtünk, mert meggyőzték bennünket arról, hogy a színes cingulumok semmiféle egyházi rendellett sincsenek a dignitásokhoz kötve, hanem az egyszerű áldozópapok is használhatják, de mindig olyan színű legyen, amilyen a miseruha színe. Tehát tényleg nem lehet tarka (több színből összefonva); a fehér, piros és zöld színű helyett használható arany fonálból font cingulum; a lila és fekete helyett nem, csak fehér, amely általában minden szín helyett is szabályszerűen alkalmazható. Azért készít az oltáregyesület mindig csak fehér cingulumokat.

Kérdést intéztek hozzánk az Úrnapi körmenetről, hogy mi az előírás, kinek kell incenzálnia? Az esztergomi szertartáskönyvben (Rituale Strigoniense) ez áll: «Sacerdos... descendit sub umbellam comitantibus ministris, et duo acolithi vel clerici cum thuribus effumantibus praecedunt». Tehát a szerpap és alszerpap a celebráns oldalán marad és «Martinucci: Man. Sac. Caer. vol II. p. 142 szerint» «fimbrias eius pluvialis substinebunt»; tehát két klerikus vagy ministráns fiú incenzál, de nem úgy, hogy folyton forognak a Sanctissimum előtt, hanem egymással folyton szemben haladnak oldalt lépve s a thuribulumot decenter lóbálva. Ezen incenzálás tökéletességi szabálya, hogy a két incenzáló thuribulum mindig ellenkező irányban lendüljön. Tehát mikor az egyiké a Legszentebb felé megy, a másiké ugyanakkor jöjjön vissza. (A latin szabály: «Thuriferarii praecedunt hinc inde, facie quasi semiversa ad Sacramentum».)

### Az Oltáregyesület irodájában (IX., Üllői-út 77.) kapható:

«Örökimádás» folyóirat egész évi előfizetés ... ..	2-50	Kis szent Terézia szelleme... ..	3-50
Egyes példány ... ..	—25	Litánia latin szöveggel ... ..	—05
Régi teljes évfolyam ... ..	1-20	Litánia szent Józsefről ... ..	—05
Régi egyes példány ... ..	—10	Levelezőlapok «Örökimádás-temp-lom» ... ..	—10
Az O. E. Útmutatója ... ..	—80	«Kánter Károly»-emlékkép ... ..	—05
Vezérkönyve ... ..	—80	«Jézusom Örömom» folyóirat, elő-fizetés egész évre ... ..	1-60
Felvételi füzete ... ..	—06	Egyes példány ... ..	—16
Félszázados története ... ..	3—	Régi teljes évfolyam ... ..	—80
Érme ... ..	1-20	Régi egyes példány ... ..	—05
Szervezése és működése ... ..	—10	Az Euch. Gyermekek Szöv. érme ... ..	—60
Jézus Szíve hónapja, füzve ... ..	—30	Indulója ... ..	—08
Kötve ... ..	—60	Kis Örökimádás imakönyv... ..	1-50
Nádasdy «Havi magány» ... ..	—80	Fehér lilliom... ..	—15
«Kánter Károly»-emlékkönyv ... ..	1-20	Szent József imakönyv ... ..	3-50
Szent Zita élete ... ..	—20		
Egyszerűbb kiadás... ..	—10		



## Az isteni gondviselés.

**D**INDENNAPI kenyérért imádkozunk a Miatyánkban s így aratás idején különös áhitattal ejtjük ki e fohászt, mert az isteni gondviselés jószágos megnyilatkozását látjuk az aratók pengő kaszája előtt hulló «áldás»-ban.

Az Úr Jézus sokszor utalt a gondviselés tényeire s a történelem folyamán is csodálatosan nyilatkozott meg az isteni gondviselés, amikor minden időknek megadta a nagy szentet, vagy vezért, akire szüksége volt. Nehéz, zavaros időkben születtek nagy emberek, akik teljesítették a reájuk váró feladatokat és megoldották a gordiuszi csomókat. A történelemnek olyan fényes példája áll előttünk a jelenben is, mint Benito Mussolini, aki a szentszékkal való megegyezéssel eltüntette a nehéz római kérdést. Ezt a megoldhatatlannak hitt problémát az ő hite, akaraterije és államférfiúi bölcsesége meg tudta oldani olyan formában, hogy a Szent-szék is elfogadhatta. De maradjunk csak a saját portánkon! Itt van az Oltáregyesület. Mindent amit tesz, nem más, mint a gondviselés ténye. Az Oltáregyesület tagjait az isteni gondviselés kegyelmi indításai hozzák az egyesület táborába, indítják újabb apostolkodásra és alamizsnálkodásra. Az Oltáregyesület minden alkotása az isteni gondviselésbe vetett bizalomra van építve s épen azért bízunk rendületlenül a jövőjében, mert eddig is minden alapítványnál hatalmasabb segítségben részesült a gondviseléstől. Amikor a legutóbb is Szentatyánk jubileuma alkalmából nagyobb ajándékkal akartuk megörvendeztetni a missziókat olyan szeretetteljes visszhangja kelt felhívásunknak, hogy igazán az isteni gondviselés végtelenül kegyes gondoskodására kell gondolnunk, az eddig összegyűlt adományok előtt; a mostani nehéz gazdasági viszonyaink között az áldozatkészségnek ilyen fölemelő megnyilatkozása igazán csodálatra-méltó.

*Az Oltáregyesület tagjai mindenekelőtt legyenek hálásak az isteni gondviselés iránt. A gondviselés műveit és tényeit csak Istenre figyelő lelkek látják*

meg. Az Isten jóságának nyomait csak ők fedezik fel. Amikor a legfelségesebb Oltáriszentségben közöttünk lakó Úr Jézushoz járunk, tanuljuk meg iskolájában a gondviselés útjait ismerni, mert sehol oly tiszta öröm nem terem, mint ezen az úton jártunkban; hitünk sehol annyira meg nem erősödik, mint épen a gondviselés útjain. Ha egyéneként visszagondolunk a saját életünkre, mennyi keserűség van, amiből utólag az isteni gondviselés édes méze érzik s szívünkben a legigazabb hálaforrás fakasztója lesz.

A mostani aratás juttassa eszünkbe a testünkről való gondoskodás mellett a lelkünk mindennapi kenyerét, amelyet szinte naponta aratnak a lelkek az Úr szeretetének asztalánál, amelynek ugyancsak most szentelődtek új szolgálói és magvető munkásai. Beh szép is a gondviselés ténykedésének szemlélete! Mindenütt az Isten szeretetének szívárványíve még a legborzasztóbb élet- és lélekzivatárban is! *Aldott legyen az isteni gondviselés, minden megnyilatkozásában!*

*Az Oltáregyesület tagjainak rendületlen bizalommal kell a Gondviselés felé fordulniok!* Voltak már az Oltáregyesület egén is sötét felhők, egy év zürzavaros sötétségében szólott fölötte a léleklarang is és most újra régi erejében, munkásságában egy cseppet sem maradvára a fényes múlt mögött, ott áll hivatásának magaslatán. Nem szabad csüggednünk a jövő miatt. Itt igazán az «Úr építi a házat», itt minden Tőle indul ki és Feléje tart: *az Oltáregylet életének mozzogója a szentségi Jézus. Általa, Ővele, Őbenne minden sikerülni fog nekünk.* Még ott is, ahol nincsenek fényes kilátások, sikerülhet az oltáregyleti étellel egészen átalakítani a templom hitéletét. Volt már rá példa, hogy egyszer nem sikerült s a buzgó lelkipásztor pár év múlva való új próbája meglepő eredménnyel járt. Kölcsönös jóakarát és ügyszeretet, mindig meghozza a maga gyümölcsét.

Az Oltáregylet tagjainak minden imádsága legyen átitatva ezzel a bizalommal; minden szentséglátogatás, imaóra és szentáldozás külön szenteljen néhány percet az isteni gondviselésérti hálának, a benne való bizalom fölkelésének jelenünk és jövőnk, testi és lelki életünk kéréseinek előterjesztésekor.

*Dr. Mátrai Gyula.*

## „Az isteni Gyermekebarátnál”

imakönyvet ajánljuk minden a szentségi Jézust szerető gyermeknek, de különösen a gyakran áldozóknak.

Ára vászonkötésben, kiadóhivatalunkban 1 pengő 50 fill. Könyvkereskedésben 2 pengő.



## A SZENTISÉGES VÉR ÜNNEPÉN.

(Festivis resonant compila...)

Ha után zengjenek ünnepi énekek,  
 A hűvek arca mind égjen az örömtől  
 És gyertyák gyűljanak: menjen a körmenet,  
 Sorban, gyermekek s öregek!

Miédőn a Uért, amit Krisztus a keresztlen  
 Kínos haldoklás közt ezernyi sebéből  
 Értünk ontott bőven, ily menet tiszteli.  
 Illik könnyeket ejteni.

Súlyos romlást hozott emberi nemülkre,  
 A régi Ádámnak átkozott ösbüne:  
 A második Ádám szentsége s irgalma  
 Újra életet osztogat.

Miédőn a mennyei Atya meghallotta,  
 Éles sóhajtását bágyadó Fiának:  
 Engesztelődnie kellett e Uér miatt  
 S minket kegyébe fogadni.

Ezen Uérben lelkét bárki ha megmossa:  
 Letörli szennyeit s ragyogó szépséget  
 Kap rögtön Istentől s angyalin tündörköl  
 S tetszik az örök Királynak.

De állhatatlanul senki se hagyja el,  
 Ez egyetlen utat! Mert ezen érjük el  
 Örök célunk. S aki küzdeni segített:  
 Isten adja meg jutalmunk!

Légy irgalmas hozzánk, mennyei jó Atyánk!  
 S kiket megváltottál egyszülött Fiadnak,  
 Szentséges vérével és kiket Szent lelked  
 Éllet: vígy föl az egekbe!

Ford.: *Eöri János.*

## ÉNEK SZENT TERÉZKÉHEZ.

Liziósi szent Terézke,  
 íszezerszer áldva légy!  
 Im esengve, míg követlek,  
 égi pártfogásba végy!  
 Zengjen értem ajkad, áldozz  
 hő imát az Úr előtt;  
 Ihletárja Kisdedünké,  
 ki testet öltve földre jött.

Ó, a Gyermekek-Istenember  
 rád ruházza szent Nevét,  
 Itt a földön is szeretve,  
 lángra gyújtja szíved hevét:  
 «Kis fehér, szerény virágát...»  
 «Kis leánya», kis Teréz!  
 Így jutalmaz áldva Jézus:  
 még az égben is becéz.

Sok csodával ékesíti  
 az «egyszerűt», a «gyermeket»...  
 «Térdein pihenve zengek  
 Szűzanyámnak éneket»...  
 Erre vágyik, ezt reméli:  
 hűn követve, tisztelőd.  
 Rózsaszirma, rózsafelhő  
 hullj reá, segítsd őt!

És a lelke vágyik élni  
 végtelen sok éven át;  
 Zord a földi, szebbet érez:  
 Jézus édes otthonát.  
 Kármel Éke, mert igéri.  
 Mint kegyeltet, úgy becéz:  
 Esdd ki, bár ha kell csodával  
 Liziósi szent Teréz!

Br. Gudenus Hugó.

## Alkalmas elmélkedés július—augusztusra.

*Bevezetés.* Az Úr Jézust menyezőre hívták meg Kána városába. Méltányos volt az Istenfiának cselekvésmódja, amikor elment a lakomára. Ő a kérést nem utasította el. Ez nem jelenti azt, hogy élvezetet keresett, hanem másnak akart örömet szerezni és egyedül az egyszerű örömben részt venni.

*Elmélkedés.* Isten keze sokféle örömet hiqt nekünk az élet útjain, Ő nem tiltja ezt meg nekünk. Az élet egy vértanuság volna, ha a szerető Isten vidám órákat nem küldene. Sőt még Ő kívánja, hogy mi ezeket az örömeket szeressük; megszámlálhatatlanszor hív bennünket a Szentírás által öröme, mert Ő tudja, hogy a szomorúság ráfekszik a szívre, mint a dér a tavaszi pompára és megöl minden jót. És ha mi egy örömtől Isten iránt való szeretetből visszatartjuk magunkat, ezt ismét csak örömmel szabad tenni, «mert Isten a jókedvű adakozót szereti». Ezért egészen hamis beállítása volna a jámborságnak, ha mi az örömmel minden alkalmát kerülni akarnánk és felebarátainkkal szemben csak egy zsémbes arcot mutatnánk. Ahogyan Isten napja mindenütt egyformán világít, úgy a buzgó katolikus is felebarátainak egyformán mindig csak szeretetet ad. Nézz csak körül a te környezettedben, kinek tudnál te egy kis örömet szerezni? Gyakran egy barátságos szó is örömadomány.

Nem ad-e tiszta örömeket az Isten? Egy kirándulás a pompás természetbe, a szívnek egy helyes öröme, ének és kedves játék, a tiszta művészet élvezete, egy derűs óra a Mária Kongregációban és az Oltár-egyesületben, egy beteglátogatás, egy szegény gyermek megajándékozása, egy jó vallásos irat terjesztése, buzgó munkaóra által egyesülés Istennel. Ámde a legmélyebb örömet találja a lélek Isten tiszteletében az imádság és különösen a szentáldozás által.

*Ima.* Ó, édes Üdvözítő, mily gyakran kergetek én bűnös örömeket és szívem azért még nem derűs, még nem békés. Hagyj engem sírni előtted, Uram, sírni az örömtől, hogy szabad téged szeretni, a legfőbb Jót; sírni a hálától, hogy szabad magamat egészen a te birtokodba adnom; sírni a bánattól, mert én téged, Uramat, mindenemet oly gyakran elhagytalak. Vezess engem az igazi öröm forrásához és taníts engem más boldogságra és más öröme. Ó, föltámadt üdvözítő Jézusom, az én szívemnek, előképe a gyöngéd felebaráti szeretetben és a tiszta örömben, a te szent Szíved legyen.

*Jófeltelet.* Nem akarok e hónapban egyetlen napot sem elszalasztani anélkül, hogy valakinek egy kis örömet ne tennék, legalább egy szerető szót.

*Fürt Leander.*

## A szentmise-hallgatásnak helyes módja.

**H**SZENTMISEÁLDOZAT az egyház minden istentiszteletének központja és lényege, mely minden egyéb istentiszteletet messze felülmul. Hiszen ebben az áldozatban maga az Isten szeretett Fia az áldozópap és áldozati tárgy egyszerre és ezért végtelen értéke van.

Ezen áldozat bemutatásával legjobban fejezzük ki hódolatunkat és imádásunkat a legfőbb Úr és végtelen Főlség iránt; legméltóbban fejezzük ki hálánkat a vett számtalan jótéteményért és a szeretetért, mellyel kegyes Atyánk adta; tökéletesen megengesztelhetjük a bűneinkért neheztelő Szentséget és minden kegyelmet megnyerhetünk, melyen földi zarándoklatunkban, az örök haza felé való vándorlásunkban szükségünk van.

De hány katolikus van, aki csak gépiesen, közönyösen van jelen a legszentebb áldozat bemutatásánál, aki rá sem gondol, hogy itt igazán áldozat bemutatásáról, a kereszt véres áldozatának felújításáról van szó; sőt hány van olyan, aki csak látványosságnak nézi az egészet, aki a fényes szertartások közt nem látja a lényegét, hanem talán csak a dísz, a pompa, a zene és ének kedvéért szánja rá magát a misehallgatásra.

Ezen visszáságokhoz nagyban hozzájárult az a körülmény, hogy a hiveknek túlnyomó része teljesen elszokott a misekönyvnek használatától és helyette vizenyős, lapos, semmitmondó magánimádságokat tartalmazó imádságos könyvekhez szokott, melyeknél akárhányszor a kötés a legértékesebb.

Aki magát a misekönyvet használja és ugyanazt a misét mondja, melyet a miséző is elmond, az egészen más érzülettel és lelkülettel lesz jelen a misén, mint az, aki magánimádságokat végez, vagy épen az, akinek figyelmét a templomba akárhányszor nem is való modern solo-énekesekek kötik le.

Ne legyünk pusztá nézők és hallgatók a szentmise alatt, mint a színházban, hanem *cselekvőleg* vegyünk részt az áldozatnál, legyünk igazi bemutatói annak. Lehetőleg egyesülnünk kell Jézus Krisztusnak kettős szerepénél, amennyiben pap és áldozat egyszerre, hogy teljesen szerinte alakuljunk át, hogy ő alakuljon ki bennünk.

I. Krisztust már megtestesülésének pillanatában főpappá kente fel az Atya a Szentlélek által. Csak mint ember ajánlhatta fel magát az Istenfia áldozatul. Ugyanezen megtetesülésekor Krisztus az egész emberi nemet titokzatosan egyesítette magával. Az egész emberiség titokzatos testet alkot, melynek feje Krisztus, amelynek tagjai mi vagyunk. Már pedig a tagok nem lehetnek kizárva a fejnek tevékenységéből. Krisztusnak legfőbb tette pedig, mely egész földi életének feladata volt és azt betetőzte,

az áldozat. És miként a bűn kivételével egész emberi természetünket magára öltötte, úgy azt is akarja, hogy életének főtitkában is résztvegyünk. Nem voltunk ugyan jelen, amidőn a Kálvárián feláldozta magát értünk és helyettünk, de azt akarta, hogy áldozatának kimeríthetetlen ereje egyházában a papság által folyton hatékony legyen, hogy véres áldozatának gyümölcsei folyton reánk alkalmaztassanak.

Csak az érvényesen felszentelt papoknak van joguk, hogy Krisztusnak testét és véréát áldozatul mutassák be az ő nevében. De az összes hívek is vegyenek részt, még pedig cselekvőleg a legszentebb áldozat bemutatásában. A keresztség által ugyanis minden hívőnek része van Krisztus papságában, mivel része van Krisztus Istenfiúságában is. Krisztus igazi király és vele együtt mi is azok vagyunk. Ő pap és mi is részesei vagyunk papságának. «Ti választott nemzetiség, királyi papság, szent nemzet, szerzett nép vagytok.»<sup>1</sup> «Kegyelem nektek... Jézus Krisztustól... aki királysággá és papokká tett minket Istennek és Atyjának.»<sup>2</sup>

A misekönyvnek imádságai eléggé kifejezik azt, hogy a hívek is bemutatják az áldozatot. Például a felajánlási imádságok befejezéséül, midőn a pap utóljára kifordul a hívek felé, ezt mondja: «Imádkozzatok, testvérek, hogy az én és a *ti áldozatotok* kedvessé legyen a mindenható Istennél». A Sanctus után az élőkről való megemlékezésben a pap kéri Istent, hogy emlékezzék meg a jelenlevő hívekről, azokról, akikért a dicséretnek ezen áldozatát bemutatják, vagy akik önmagukért és a hozzájuk tartozókért mutatják be. Majd kiterjesztve kezeit az áldozati adományokra, kéri Istent, hogy fogadja el kegyesen, «mint egész családjának áldozatát», vagyis mint az összes híveknek áldozatát. A hívek tehát a pappal és ő általa Krisztussal egyesülve mutatják be az áldozatot. Krisztus a főpap, a miséző az ő szolgája, de a híveknek is részük van Krisztus papságában és összes cselekedeteiben. Szóval a miseimádságok feltételezik a jelenlevő híveknek *cselekvő* részvételét.

II. De Krisztus nemcsak áldozópap, hanem áldozati adomány is és ebben is hasonlítottunk hozzá Szíve kívánsága szerint.

Kenyér és bor az áldozat anyaga, mely Krisztus testévé és vérévé legyen. A szentatyák ezen áldozati adományoknak jelképes értelmét hangsúlyozzák. A sok megörölt búzaszem lisztjéből készült kenyér és a sok szőlőszemből kisajtolt bor, az egységes kenyér és egységes ital gyönyörű jelképei azon egyesülésnek és egységnek, mely egyrészt Krisztus és tagjai közt van, másrészt pedig a tagokat egymással is összekapcsolja. Ezt a miséző is kifejezi a felajánláskor, midőn a borba néhány csöpp vizet öntve így imádkozik: «Isten, ki az emberi méltóságot csodálatosan alkottad és még csodálatosabban megváltottad, add meg nekünk, hogy ezen víznek

<sup>1</sup> I. Pét. 2, 9.    <sup>2</sup> Titk. jel. 1, 6.



és bornak titka által részünk legyen annak istenségében, aki emberségünkben méltóztatott részt venni, Jézus Krisztus, a te Fiad, a mi Urunk». A víznek és bornak elegyítése először az emberi és isteni természetnek Jézus isteni személyében való titokzatos egyesülést akarja kifejezni. De az imádság szavai szerint a mi egyesülésünket is kifejezi Krisztussal a szentáldozatban. A bor Krisztust jelenti, a víz pedig a hívőknek seregét, a kettőnek elegyítése tehát a hívőknek Krisztussal való egyesülését jelenti.<sup>1</sup>

Tehát Krisztus áldozatával együtt nekünk is fel kell magunkat ajánlanunk, fel kell magunkat áldoznunk vele együtt, hogy ő azután Atyjának mutasson be minket jóillatú, kedves áldozat gyanánt. Ha a hívek a keresztiség által Krisztus papságának részesei, akkor Krisztussal az áldozatban is egyesülniök kell és önmagukat lelki adományul felajánlaniok Istennek.<sup>2</sup>

Tehát bocsássuk magunkat teljesen Isten rendelkezésére. Szükséges, hogy Isten teljesen és szabadon rendelkezhesék az áldozattal. Felajánlásunk tehát feltételezi korlátlan készségünket, hogy alávetjük magunkat Isten szent akaratának és belenyugszunk ebbe. Iránta való szeretetből vállalkozunk összes napi teendőinkre és küzdelmeinkre, a szenvedélyek és rossz kívánságok ellen való harcra, hogy készek vagyunk lemondásokra és keresztthordozásra is. Ezt jelenti a Miatyánknak szavai is: «Legyen meg a te akaratod, miképen mennyben, azonképen itt a földön is».

Ha így ajánljuk fel az örök Atyának szeretett Fiát és vele együtt hasonló szívbeli érülettel és áldozatkészséggel önmagunkat is, akkor igazán oly áldozatot mutatunk be Istennek, amely a legmélyebb imádás és legméltóbb hódolat iránta és akkor azon áldásokban is részünk lesz, melyekért a pap az úrfelmutatás után könyörög: «Alázattal kérünk, mindenható Isten, vitesd fel ezen adományokat szent angyalod keze által magasztos oltárodra isteni Fölséged színe elé, hogy mindnyájan, kik ezen áldozatban való részesedéssel Fiadnak szentséges testét és vérért élvezzük, az égnek minden áldásával és kegyelmével teljünk el. A mi Urunk Jézus Krisztus által. Amen».

Kövessük tehát feszült figyelemmel mind azt, ami az oltárnál történik; mondjuk ugyanazt a miseimádságot, mert akkor Krisztus által minden tiszteletben és dicséretben részesítjük Istent és viszont. Legbősebben részesülünk az áldozatunk gyümölcseiben. Minden szentmise magába foglalja a keresztáldozatunk összes gyümölcseit. De hogy ezekben részesülhessünk, egyesülnünk kell azon érülettel, mellyel Krisztus a Kálvárián feláldozta magát. Ugyanazt az érzést tápláljátok magatokban, mely Krisztus Jézusban is megvolt.<sup>3</sup>

Schermann Egyed dr.

<sup>1</sup> Trid. Sess. 22. cap. 7. <sup>2</sup> Lásd 1. Pét. 2, 5. <sup>3</sup> Fil. 2, 5. V. ö. Marmion: Christus das Leben der Seele, 298. kk. 1.

## Életfakasztó s életető közelség.

**M**IKOR leroskadunk a keresztfá tövébe, elesettségünkben tulajdonképpen akkor egyenesedünk föl. Mikor a jobb latorral csak egy mementót, egy rángondolást kérünk, máris az életet, az örök paradicsomot kapjuk az Úr Jézustól, mégpedig azonnal, még ma, mint Ő kifejezte magát. Mint mikor árvíz alkalmával a gát magasságáig érő víznek csak ujjnyi vastag barázdát kell nyitni, az áradat már utat tör magának s könnyedén söpri el a gátakat, úgy önti el Krisztusnak áradó szerelme a bűnös embert, mikor ez a bánat révén csak egy kis rést enged lelkébe. Mint a légüres üvegbura, ha csak tühegynyi nyílást ütünk is a falán, sisteregve telik meg levegővel, úgy töltkezik a lélek és szív Isten kegyelmével, ha kemény falát az Úr Jézus töviskoronájának egy tüskéje, a kezébe vagy lábaiba vert szögeknek egyike, vagy az oldalát átverő lándzsa hegye át tudja ütni. Élet tér vissza az öngyilkos lélekbe. Élet az értelemben, mert «ez az örök élet, hogy megismeri az Atyát és akit ez küldött, Jézus Krisztust» (Já. 17<sub>3</sub>); élet az akaratba, amely aztán lobogva ég attól a tűztől, melyet Urunk hozott a földre (Luk. 12<sub>40</sub>); élet az érzelmekbe, mert «szívét érintette és érzékenységet ébresztett benne». (Jéz. Sir. Fia 22<sub>34</sub>.) Élet tér vissza a halál mezején elszórt csontokba, melyek meg-elevenednek a keresztfá áramkörében. Élet, de mindenképpen csak a keresztről! Úgy áll előttünk a megváltás fája a bűn sötét éjszakájában, mint hatalmas világitótorony; az egyetlen, mely irányt ad; az egyetlen, mely egyáltalán irányt adhat az egyenes útra. Mert nincs más név, mint az Úr Jézusé; nincs más eszköz, mint a keresztfá, amiben üdvözlünk lehetne.

2. Azonban nem elég, ha a kereszti erejében főlegyenesedünk; nem elég az utat csak látnunk, erők is kellene, hogy azon járassunk; az életnek állandó erőforrásokra van szüksége, hogy ismét halálba ne süllyedjen vissza. Ezt az erőt szintén a keresztfáról kapjuk a legméltóságosabb Oltáriszentség közvetítésében. Ez az a test, mely a kereszten értünk adatott; ez az a vér, mely érettünk a kereszten kiontatott. A feszület ott a Kálvárián Krisztusnak átluggatott, általvert testével a megváltásunk volt, megszüadítás a pokoltól; a feszületnek titokzatos folytatása pedig: az Oltáriszentség, üdvözítésünk, a mennyországajutás eszköze. «Ha nem eszitek az emberfiának testét s nem isszátok az ő véré, nem lesz élet tibennetek.» (Já. 6<sub>51</sub>.) Csodálatos összefüggés, szerves kapcsolat van a keresztfá és az Eucharistia között! Ezt az összefüggést másvallású testvéreink tagadják, de épen ezért nem is tudnak mit kezdeni az Eucharistiával, hogyan fogják azt fel, mit gondoljanak felőle. Nem tudják beállítani perspektívájukba e grandiózus valóságot; vagy ha beállítják, csak ellaposítva,

alacsony horizontba, mint távoli emléket. Mennyivel más, mennyire színesebb, mennyivel több erő lüktet a mi hitünkben, amely azt mondja: azt a Megváltót, aki ott a kereszten három órán át kínlódott és meg-



fizette az isteni igazságosságnak minden tartozásunkat az utolsó fillérig, aki adóslevelünket tisztára törölve odaszegezte a keresztfára, itt találom meg az oltáron; nem tizenkilenc évszázadnak távolában, nem emlékeiben csupán, nem elméletekben, nem példákban, hanem személyében...

3. Mennyivel más az, ha az oltár előtt letérdelhetek s úgy adhatok Neki hálát a megváltásért, ha úgy egészen közvetlenül kapcsolódhatom bele szenvedéseibe részvétemmel; ha idehozhatom eléje szenvedéseimet és följajánlhatom Neki mindennemű keserűségemet és nehézségemet, mint elégtételt, mint jóakaratomnak bizonyosságát; ha följajánlhatom Neki lelket, mint valami Veronika-kendőt, hogy hagyja rajta, égesse bele kitörülhetetlenül isteni arcának képemását, hogy mint tükörben szemlélhesse benne önmagát, hogy mennyei Atyja is az Ő vonásait látva rajtam, kegyelmes legyen velem szemben. Ó, mennyire más, ha közvetlen közelében tudom magamat, pár lépésnyire szent személyétől vagy még annyira sem s úgy súghatom Neki oda, mint jóbarátomnak, megutáltam, utálok és mindenkor fogom utálni a bűnt, amely a keresztre vitt tégedet s mélyebben merített a fájdalmak fenekére, mint a legmélyebb óceán, amilyen mély. Ó, mennyire más, ha kimondott és megértett szavakkal fogadhatok neki örök hűséget, mintegy szemébe nézve s tudva, hogy ő is a szemembe néz a szent ostya fátyolán keresztül s meghatódva biztósíthatom őt, ha mindenki elhagy is, én nem hagylak el, mert tudom, hogy te vagy az örök élet. Valóban könnyen lehetséges, hogy a jobb lator sohsem kapott volna észbe, ha keresztje nem a Krisztusé mellett áll vala, közvetlen közelében s ha nem került volna annak a végtelenül szomorú istenarcnak s annak a még szomorúbb isteni Szívnek mágneterébe.

Hiába, a tűz tűz marad ugyan akkor is, ha csak távolból látom, de melegíteni csak akkor fog, ha közelében vagyunk. Elhiszem, hogy a Nap sugarakat bocsát a naprendszer messze csillagaira, még azt is elhiszem, hogy mikrométerrel mérhetően melegíteni is tudja azokat, de azt is tudom, hogy minél közelebb vagyunk hozzá, annál több meleget és életet kapunk tőle. Kétségkívül az Úr Jézus alakja, tetteinek és szenvedéseinek értéke semmit sem csökkenne, ha két, ha tíz évezrednek távolból szemlélem és hiszek benne, de rám nézve csak úgy lehet igazán erőforrás, ha közel vagyok teljes lényegéhez-mivoltához és nincs meg a lehetősége annak, hogy eltávozzék messzire.

4. Végtelen szeretete egyformán igényt tart minden szívre, egyformán akarja valamennyit éltetni, de e szándéka részben megghiúsulna azon körülmény miatt, hogy mi időbe és térbe vagyunk beleteretve s részünkről e dimenziók nagyon fontos szerepet játszanak. Isteni bölcsesége tehát felülemelkedett e dimenziókon, sem térhez, sem időhöz nem kötötte jelenlétét, itt van köztünk isteni módon, a kilométerek és esztendők emberi mértékeinek mellőzésével. Bizonyos, hogy az Anyaszentegyháznak és hűséges gyermekeinek nem lehetne oly izzó a szeretete a Megváltó iránt, ha nem volna Oltáriszentség. S e szeretet izzása, intenzitása föl-



tétlenül csökkenne az évek rohanásában; mint ahogy a történelem nagyjait is megbámuljuk, lelkesedünk is értük, de igaz «szeretettel» «szeretni» őket alig hiszem, hogy tudná valaki. Ahhoz jelenlét kell és személyes találkozás.

S micsoda jelenlét ez itt az Oltáriszentségben! Micsoda mindenhatóság és irgalom! Az Evangéliumból tudjuk, hogy sokszor csupán jelenlétével gyógyított betegeket az Úr Jézus; elhaladt közöttük s többen megkönnyebültek, mert «erő ment ki belőle». A modern orvostudomány mindenféle láthatatlan sugarakkal is dolgozik, erősíti és táplálja a természetes életet, gyógyít betegségeket. Nos itt van a hasonlat az Oltáriszentség, a Krisztus jelenléte hatására. Ó vigyük oda többször a közelébe lelkünköt, tegyük ki sugárzásának; ha beteg a lelkünk, azért, hogy meggyógyuljon; ha egészséges, azért, hogy erőiben növekedjék.

5. Mérhetetlen jótétemény volna már magában véve az is, hogy az Úr Jézus az Oltáriszentségben jelen van, személyesen közelünkben van. Már ez a hitünk és meggyőződésünk hallatlan méretű lendületet adhat erkölcsiségünknek, istenszeretetünknek. Amint azonban a keserűség kelyhéig fenéki kiűrtette, vagyis minden elképzelhető szenvedést átélt, úgyhogy sem ember, sem angyal, sem ezek összesége együttvéve többet nem szenvedhetne s mivel az Oltáriszentség egyenes folytatása a Kálvária keresztiének, itt sem állott meg szeretete azon a ponton, hogy jelen van, hanem elment a lehetőség legvégső határáig, ahogy isteni mindentudásától, mindenhatóságától és szeretetétől csak tellett. Még egy lehetőség volt s kimerítette azt is annak a kenyérnek alakjában, melyben közöttünk van, ételül és italul adja magát; de nem, kényszerít bennünket az örökélet elvesztésével való fenyegetéssel, hogy ételül és italul vegyük Őt magunkhoz. Ha kell, még terrort is alkalmaz, hogy szeretetét, legnagyobb ajándékát elfogadjuk. Óva int, hogy ez az étel mellőzhetetlen eszköze üdvösségünknek s lényeges feltétele mennyországba jutásunknak. Nem nehéz kitalálni, miért? Világosan megmondotta: «nálam nélkül semmit sem tehettek». (Já. 15.) S akkor vagyunk vele legjobban, hozzája akkor a legközelebb, ha egyesülünk vele oly bensőleg, mint ételünkkel és italunkkal. Még azt a kicsi távolságot is megszüntette az Úr Jézus, ami normális körülmények között még legszűkebb környezetünk tagjaitól is elválaszt. Szeretete még ezt a lépésnyi távolságot sem tűrte meg, még ezt is összezsugorította a legbensőbb egyesülés mértékéig. Micsoda lehetőségek! Micsoda életforrás magával az étellel, az élet teljességével egyesülni. «Kezdetben vala az Ige, az Ige Istennél vala és Isten vala az Ige. Mindenek általa lettek és nála nélkül semmi sem lett, ami lett. Őbenne vala az élet és az élet vala az emberek világossága.» (Já. 1.—) Ez az Ige az Istennek örök Igéje, mint tudjuk, az Úr Jézus,

aki magát a zsidók előtt az élet kenyérének nevezi (Já. 6<sub>35</sub>) s pedig joggal, mert ha már a kenyér alakját veszi föl, hogy táplálékunk legyen akkor ott életet teremt, ahová eljuthat; akkor ott életet alakít az ő mintája, az ő stílusa szerint, csak engedjük őt magunkban hatni, dolgozni, teremteni, alkotni. Nyugodtak lehetünk, lelkünk nyers materiája a legnagyobb művész kezében, ha magunkhoz véve nagylelkűen átadjuk neki magunkat. És dolgozni fog ezen szoborművön feltétlenül, hogy saját képmására, Isten képére, Isten fiaivá alakítson bennünket, mert az «élet»-nek épen az a legfőbb sajátsága, hogy állandóan aktív s képtelen a tétlenségre.

Munkája nyomán egyre tűnedeznek lelkünk arculatáról az ördög vonásai, Istennek egyre nagyobb kedve telik benne, egyre nagyobb gondja van ránk, egyre jobban elhalmoz kegyeivel, egyre jobban izlelteti velünk édességét, úgy hogy mi magunk is egyre több kedvet érzünk a jóra, megbecsüljük a jót magunkban is, másokban is, és bármikor készen vagyunk a jó érdekében a harcra is. És még egy: az Eucharistia vétele révén nyomorult testünk is nemesebb lesz s mint az Úr Jézussal való egyesülésünk eszköze és közvetítője jogot szerez arra, hogy egykor dicsőségben feltámadjon. A jutalomból ő sem fog kimaradni, ő is megkapja a magáét, mikor megdicsőül.

Testvérem, ez a szentáldozás! Egy szerény kérdést teszek föl: mi hát akkor a gyakortább áldozás? Felelj magadnak szent hited és szereteted szerint. Ne félj, nem fogsz túlozni, erre képtelen még a legmészebb fantázia is!

6. Épen ezért a legméltóságosabb Oltáriszentséget el nem hanyagolhatom, vallásos életemből ki nem kapcsolhatom, divattá nem tehettem, hideg közömbösséggel nem vehetem. Ellenkezőleg, ha az Úr Jézus nagylelkű szeretetében a legnagyobbat adja neked, amit csak talált az égben és a földön, aminél többet még ő sem adhatott, akkor neked is nagylelkűnek kell lenned adományáért a szeretet és viszonzó szeretet törvénye szerint, de saját jól felfogott érdekedben is, hisz nála nélkül semmit sem tehetsz. Ha pályazol a mennyországra, harci futásodban annál az asztalnál kell pihenőt tartanod, ahol ezt a kenyeret, az életnek és erőnek kenyerét szolgálják föl; ahhoz a forráshoz kell lehajolnod, melynek itala vért tisztít, és felüdít. S ha belőle élsz, nem fog hiányozni semmi és megtehetsz mindent szent Pál apostol szerint, aki boldog önérettel mondta: «mindent megtehetek abban, aki engem erősít». (Filip. 4<sub>13</sub>.)

Ezzel a nemes önérettel álljuk körül mi is gyónásaink alkalmával az oltárt. A keresztfától az út az oltárhoz vezet, mint ahogy a jobb lator a keresztről az örök mennyei lakomára távozott. Másképp is kifejezhetem magamat: álljunk a kereszttel alá, hadd permetezze lelkünket Krisztus vére,

Fogjuk föl lelkünkbe e lecsurgó drágalátos vért, mint ahogyan a legenda szerint az angyalok fölfogták annak idején aranykehelybe; szorítsuk keblünkre kincünket és vigyük magunkkal haza és mindenhová és suttogjuk: ó drága kincsem, szeretlek!

*Eöri János:*

## Testvér, tudsz-e szenvedni Krisztusért?

**S**ZENTEGYHÁZUNKAT lépten-nyomon érik megbántások és méltánytalanságok, amelyet nehéz elviselni; de kevesen tudják, hogy mit jelent az, mikor a támadás a meggyőződésből az egyház kebelébe visszatért hívő személye ellen irányul. Az ördög sokszor a nemkatolikus rokonokat, ismerősöket használja fel arra, hogy a visszatérőn megboszulja magát. Valósággal Jób türelme és lelki ereje elevenedik meg előttünk, amikor D. E. úrhölgynek — aki nemrég lett katolikus — megszállott területről hozzánk intézett levelében a következőket olvassuk:

«Különben most egy igen nagy lelki megalázáson mentem át, sőt még megyek is egy fiatal, húszéves zsidó leány áttérése folytán. Mikor én is megtettem e lépést, számoltam az utamba gördülő akadályokkal, melyek be is következtek és egy némelyik igen súlyos következményekkel járt. Mi tagadás benne — bár nem kimondottan — de a lélek legmélyén nem egyszer ütötte fel fejét az öntetszelgés. Ha észrevettem, küzdöttem ellene, mégis mindig visszamaradt egy kis jó érzés, «no lám, mily heroikus is voltam».

Ez érzés, most alaposan megszűnt egy kis zsidó leány esetének láttára. — Ugyanis, rokonom házánál, ahová eljöttem a nyár egy részét tölteni, találtam e húszéves leányt, mint rokonom legújabb keresztleányát, de története annyira megkapó, hogy röviden elmondom, talán tanulságánál fogva lehetne az «Örökimádás» folyóiratban közölni.

E leány vagyonos orthodox zsidó családból való, a falusi iskolában gör.-kat. kis leányokkal jött össze, megszerette a keresztény vallást, de csak tizenölcéves kora után volt először barátnéival kat. templomban. Szűz Mária képe előtt oly nagy vágy ébredt fel lelkében katolikussá lenni, hogy mikor haza ment, kijelentette, hogy katolikus akar lenni. Lett erre nagy ribillió, kérelték, fenyegették, nem tágtott. Megfélemlítésére börtönbe juttatták, reá fogván, hogy lopott, pedig nem volt igaz. Három hónapig senki sem jött családjából be — abban reményben, — hogy ott észretér. A kis leány rögtön papot kért, mert át akar térni. Nem hittek neki, még rapportra se engedték. Az alatt rabtársnőitől megtanulta a Miatyánkot, Üdvözlégyet, végre három hónap mulva eleget tettek kérésének és a börtönmissziót végző ferenc-rendi páttert hívták

el. Amint ezt szülei megtudták, újra megkezdődött a fenyegetés, üldözés, de már akkor semmit sem tudtak mást csinálni, mint rágalmakat mondani reá. Hathónapi vizsgálat után, mint ártatlant bocsátották el. Erre a család mint bolondot és erkölcstelen életút a javítóba akarta elzáratni, de mind a két esetben megcáfolta az orvosi vizsgálat az ellene felhozott vádakát. Most utoljára mint magyar kémet adták fel, de ebből is tisztán került ki. Szerencséjére rokonom, az e...i Tabitha pártfogása alá vette, a város egyik legjobb ügyvédje vállalta a keresztapaságot, a ferenc-rendi páter pedig Slovenskó egyik városában levő zárdába vélette fel, mert nemcsak, hogy ruháitól és vagyonától fosztották meg, de a legmesszebbmenő üldözésbe vették olyannyira, hogy detektíveknek kell vigyázniok reá és egy lépést sem tehet egyedül. Így e hó folyamán lép be a zárdába. Egyelőre tanulni fog, hogy valamely kenyérkereső pályára léphessen, vagy ha hivatást fog érezni a szerzetesi életre, apácának is igen szívesen fog menni. Igen nyugodt, józan gondolkodású, igen erélyes és intelligens, sok alázatossággal, hálával szívében. Örömmel megy a zárdába és hálát ad az Úristennek, hogy szülei börtönbe juttatták, mert a szabad életben nem tudott volna áttérni, nem lett volna alkalma e lépésre előkészülni.

De csodálatosak az Úristen útjai!

Hegyek közé eldugott kis faluban nőtt fel, soha más zsidó gyerekkel nem játszott, mint testvéreivel (nyolcan vannak); tizennyolcéves koráig nem volt katolikus templomban s mikor először ment oda, Isten kegyelme szűz Mária, Jézus lábaihoz vitte. Ha hamarabb ébred fel benne e leküzdhetetlen vágy Jézus iránt, mi lett volna? Meggyőződése szerint eltették volna lábálól. Így azonban a törvényadta jogánál fogva áttérhetett. E...st lázba hozta ez eset».

Eddig a levél. Mi hozzáteesszük, hogy ilyen kítartás, türelem és áldozatok közepette hűnek maradni Krisztushoz és szenvedni érte igazán csak rendületlenül szilárd hittel lehet.

Testvér — akinek hite talán sokkal kisebb próbákon megy át — tudsz-e szenvedni Krisztusért?

Bátor hitvallója vagy-e? Nem férközött-e már sokszor a lelkedbe a csüggettség, elégedetlenség, vagy pláne a zúgolódás mérge?

Ne feledjük el az Úr szavait: «Boldogok vagytok, midőn szidalmaznak és üldöznek benneteket és hazudván, minden rosszat mondanak ellenetek énértem. Örüljete és vigadjatok, mert jutalmatok bőséges lesz a mennyben». (Mt. 5, 11—12.)

*Amerikából igen öröndetes hírt kaptunk, amely egy új Örökimádás zárda alapításának gondolatát veti fel Magyarországon. A nekünk is igen színpatikus eszmére a jövőben visszatérünk.*



## A Megváltó

Ajtatos ünnepi játék három részben.

Mások írásai nyomán szívre alkalmazta *Galambos Kálmán*.

### ÖTÖDIK JELENET.

ADÁM, REMÉNYSÉG, SZÉNT IMRE, ÉGIEK  
KARA.

ADÁM (utána néz): A kevély vágy,  
hogy megtörött a Megváltó ereje  
által!

(Citera és hárfá vagy hegedű és fuvola lágy  
hangjal kísérete mellett (ha más nincs, zongora-  
vagy harmoniumkíséret is jó) a távol-  
ban az)

ÉGIEK KARA (énekli az egész jelenet  
alatt piano, hogy a jelenetet ne zavarja):

1. Tündöklő csillaga  
Magyar nemzetnek,  
Ártatlan virága  
Tiszta életnek,  
Szentül neveltettél,  
Soknak példa lettél  
Szűz szent Imre!  
Az ártatlanságnak,  
Magyar ifjúságnak,  
Te vagy szószólója  
S pártfogója.
2. Szent imádságodban  
Meghallgattattál,  
Fohászkodásodban  
Vigasztaltattál,  
Mennyből intve lettél  
S oly tanácsot vettél,  
Szűz szent Imre!  
Hogyha szüzességben  
Élsz, lelki épségben,  
Úgy tetszel Istennek  
S mindeneknek.
3. Meg is őriztettél  
Ép tisztaságban,  
Mint angyal fénylettél  
Ártatlanságban;

Lelki szépséged nagy,  
Istennél kedves vagy,  
Szűz szent Imre!  
A bárányt kíséred,  
Úr Jézust dicséred  
Mennyben új énekkal  
A szüzekkel.

(Ha e három vers nem elég, elülről kezd-  
hető, vagy ha van kéznél más szent Imre-  
ének, mely az égiek előadásába is illik, azzal  
folytatható. Ha az ének megszólal, vele együtt  
túlvilági színes fény világítja meg a jelenetet.  
Szent Imre rózsaszírom-eső alatt fut be. A rózsas-  
eső tart, míg szent Imre távozik.)

REMÉNYSÉG: Nézd, ó nézd, mi lett  
a testi kéjből!

SZENT IMRE (rövid szünet után befut;  
kezében lilium; derűs arccal, jelkendezve be-  
szél): Ádám, ósatyám, szívem virágát  
hadd mutassam néked!

ADÁM: Ki vagy te, liliumos ifjú?

IMRE: Fiad vagyok, Imre magyar  
herceg.

ADÁM: És te lilimerénnyel jössz  
felém?

IMRE: A testi-lelki tisztaság örök  
jelképével.

ADÁM: Te nem ismered a kéj-  
vágak édes gyönyörét?

IMRE: Az érzeki vágy minden-  
kiben él, mint a te gyászos örök-  
séged.

ADÁM: És a Megváltó kiomló  
vére nem tudta kioltani e vágak  
vad tüzet?

IMRE: A Megváltó határozottan  
mondta, hogy «semmi tisztátalan be

nem megyen a mennyeknek országába» és hogy «boldogok a tisztaszívűek, mert ők meglátják az Istent». De ugyan Ő azt is mondta: «Elég neked az én kegyelmem». Azért «mindenre képes vagyok abban, aki engem megerősít». Testben járva angyalmódra éltem itt a földön...

ÁDÁM (boldogan): Ó, az én tiszta, az én szeplőtelen vérem!

IMRE: A Megváltó szent teste és vére az «angyal kenyér» és a «szűzeket nevelő bor», ki ezzel táplálkozik, abban a testi vágyak lelohadtak, elernyednek, kipusztulnak.

ÁDÁM: Másokban is, sokakban?

IMRE: Miként én házasságom napján szűz arámmal örökös szüzességet fogadtam, úgy megteszik ezt mások is, mint Kálmán magyar herceg, ki a tatárok elleni csatában szívében nyíltól találva, e szavakkal esik el: «Hitemért, hazámért ontom e tiszta vért!» És lesznek, kik égi szövétnak gyanánt világítanak az ifjúságnak, mint Gonzaga Alajos és Kosztka Szaniszló, mint Possanti Gábor és Barbarics Péter. És lesz idő, mikor seregek fognak vértanuhalált szenvedni, hogy szívük ártatlanságát magukkal a halálba vihessék. És lesz idő, mikor a lovagok szűzi szerelmet fogadnak Máriának, «Isten legszebb leányának». És lesz idő, mikor az ifjúság a Mária-kongregáció légkörében szívja magába a szeplőtelen Szűz erény-

illatát. És lesz idő, mikor a kezes-tény ifjak legfőbb kötelességüknek ismerik szívük tisztaságának megőrzését, hisz tudják, hogy «a nép, melyből kipusztul a szeméreméret, maga is elpusztul», mert «minden ország támasza, talpköve a tiszta erkölcs, mely ha elvész, Róma ledől és rabigába görbed». És aztán majd lehet idő, mikor egy maroknyi nép a szenvedések és megaláztatások tengerében sem vész el, mert bátran és büszkén ragadja meg kardját e régi jelszóval: «Erőm tíznek az ereje, mert a szívem tiszta!»

ÁDÁM: Az én erőm, az én szívem a jövőendő nemzedékben tiszta!

REMÉNYSÉG: «Jöjj, te áldott lélek s bírd a világ kezdetétől neked készített országot!» (Imre el. Rózsacső megszűnik.)

ÁDÁM: «Mily szép a tiszta nemzedék e fényességben!» (Az ének megszűnik.)

REMÉNYSÉG: «Mert halhatatlan annak emlékezete, mivel mind Istennél, mind az embereknél ismeretes... és koronázattan örökké diadalmaszkodik, megnyervén a fertőzetlen harcok uralmát». (Zene és fény megszűnik.)

ÁDÁM: Most már láttam, mint lesz a Megváltó ereje által az átok áldássá, a kevélység alázatossággá, a kéjvágy szűzi tisztasággá! Tán még a harmadikat is láthatnám!

REMÉNYSÉG: Már itt is van, akit vársz!

(Vége következik.)





Oltáregyesületünk életének ereje és gazdag virágzásáról tanuskodnak azok a beszámolók, amelyeket tanulságos voltuk miatt egész terjedelemben leközlünk. A budavári koronázó főtemplomi és a belvárosi főplébániai oltáregyesületi közgyűlésen a Központ képviselőjében országos főigazgatónk, *dr. Mészáros János* prelátnak vett részt és mondott ünnepi beszédet; a tabáni oltáregyesület jubiláris közgyűlésén e szerepet *dr. Mátrai Gyula* üv. igazgató töltötte be.

Most beszéljenek a lelkes hangú beszámolók.

**A Budapest-Belvárosi Oltáregylet 1928. évi jelentése.** A modern élet az ember szükségletéről és kényelméről bőségesen gondoskodik és ezt nagy reklámmal kínálja is. Őles betűk kiabálják a plakátokon és újságokban, nagy villanyfényes és játékos táblák lövelik be az est sötétjébe az árucikkeket. Színház, mozi, mulatóhelyek, bálók, teaesték, rádió, könyvek, újságok, képeslapok gondoskodnak a szórakozásról és a pihenésről s a mindennapi élet gondjától agyongyötört emberek minden kritika nélkül nyúlnak éppen ahhoz

a pihenési, felüdülési, gondfelejtő eszközöz, amely a leghangosabb vagy a legkényelmesebben elérhető és aztán ismét a mindennapi robot. A nagy vásári zajtól elbódított embereken aztán ne csodálkozzunk, hogy éppen a leglényegesebb szükségletükről feledkeznek meg a legkönnyebben, éppen abból a forrásból nem isznak, amely valóban felemeli, megerősíti, acélossá, kitartóvá teszi az embert az életküzdelmekre, a pihenést, a felüdülést, a bátorságot, a felemelést, lelki békét, megnyugvást, boldogságot, megelégedettséget adó Eucharisziából. A harang, az egyház hívó szava, a templom és tornya most már nem elég magas és hangos arra, hogy átüsse az élet vásárat és mindennél hangosabban, nagyobb erővel kiálthassa, fényszórthassa be az emberek fülébe és szemébe, hogy keressétek Istent, ha boldogok akartok lenni. Ezért üresek, éhesek, boldogtalanok az emberek és oly szerencsellenek, mert nem nyúlnak a legfontosabb szükségletük, Isten után.

Az Oltáregylet célja, hogy megfogja, megrázza a selejtes szükséglet után kábultan futó embereket és megmutassa nekik azt a kincset,

amely ha megvan, minden más pótol és mindennél végtelenül többet ad, az abszolút boldogságot.

Ha visszatekintünk Oltáregyletünk egyéves munkájára, örömmel állapíthatjuk meg, hogy Isten kegyelmével igen sokat sikerült az élet forrásához vezetni és bennük harmonikus életet teremteni. De meg kell azt is állapítanunk, hogy még szörnyen és félelmetesebben nagyobb azok száma, akiket meg kell nyernünk.

Nem keresem és nem akarom felsorolni azokat az okokat és körülményeket, amelyek következtében Oltáregyletünk itt a Belvárosban hasonló lett egy düledező, enyészetnek átengedett házhoz. Fájt a szívünk, hogy éppen ott, ahol először vert gyökeret Magyarországon az Oltáregylet és ahol először alakult meg és kiindulópontja volt a ma már szélesen és elevenen virágzó oltáregyleti életnek, éppen ott van oly terméketlen ugar. Plébánosunkkal együtt esztendőnkön át gondolkoztunk és törtük magunkat, hogy miként változtatnánk meg a lehetetlen helyzetet. Sok meddő kísérlet után aztán a múlt év január-februárjában egy teljesen személyes akcióhoz fogtunk. Személyesen kerestük fel a Belváros vezetőhölgyeit a lakásukon és kértük őket, hogy támogassanak munkájukkal. Mindannyian a legnagyobb lelkesedéssel fogadták az eszmét és messzeirányú támogatásukról biztosítottak. E hölgyekből, akiknek élére mint védnöknő, gróf Klebelsberg Kunóné kegyelmes asszony állt, noha

töménytelen országos gonddal van köztudomás szerint elhalmozva, egy Oltáregylet szervező-bizottságot alakítottunk és e bizottság nevében kétezer meghívót küldtünk széjjel a kerületbe szervező-gyűlésünkre. E gyűlésen, amelyre kb. kétszázan jöttek el, Bednárz Róbert plébános, dr. Tiefentháler József budai szentimre-kollégiumi igazgató, volt örökimádási lelkész és dr. Hauser Ignác káplán ismertették az Oltáregyesület célját és lényegét. Miután a jelenlévő hölgyek mind beiratkoztak s sokan levélben jelentették be belépésüket, mindjárt megtettük azon reformintézkedéseket is, amelyekről az Oltáregylet intenzív életét vártuk. Így az imádási órát az eddigi első vasárnap d. u. 4 órai alkalmatlan idő helyett minden első pénteket megelőző csütörtök d. u. 1/2 7—1/2 8 órára tettük, hogy akik esetleg üzletben vagy hivatalban is vannak, erre az időre könnyebben eljöhessenek. Megválasztottuk az új tisztkart a következőképen: egyházi elnök Bednárz Róbert apátplébános, helyi igazgató dr. Hauser Ignác, védnöknő gróf Klebelsberg Kunóné, elnöknők Töry Emilné, dr. Szőke Gyuláné, ügyvezető elnöknő özv. dr. Schlauch Gézané, helyettese Kisbaári Kiss Margit, jegyző Latinovits Róza, kincstárosnők Vermes Béláné, Geszler Józsefné, pénztárosnő Mihalkovits Szilárdné, könyvtárosnő Bakonyi Gézané, helyettese Kónya Margit, választmány gróf Cziráky Erzsébet, Gosztonyi Ilona, Freybergerné dr. Neiszol Olga, dr. Hajós Lajosné,



Hanser Károlyné, dr. Hódossy Ge-  
deonné, dr. Kiss Aladárné, dr. Kovács  
Józsefné, Nagy Lajosné, dr. Péteri  
Ferencné, dr. Novák Mártonné, dr.

imádási órán lehetőleg ott volt min-  
denki. E szentségimádási órán elő-  
szőr elmélkedési pontokat ad a lelki-  
vezető, még pedig az erényeket



Úrnap ioltár az Örökimádás főbejárata fölött.

Rézler Kornélné, dr. Walla Béláné.  
Minden első pénteken 8 órakor  
egyesületi mise legyen és ezen közös  
áldozás.

A gyűlés után az élet rendkívül  
felélénkült. Minden havi szentség-

veszi sorba. Utána csendes elmél-  
kedés, majd litánia s utána közös  
imádság az egylet élő és holt tag-  
jaiért s végül áldás fejezi be az  
imádsást. Hogy annál bensőségesebb  
legyen az imádási óra, kitűnő ének-

karunk egy-egy nőtagját kértük fel az énekszámokra. Az óra után, vagy másnap, a közös áldozás előtt gyónáshoz járultak a tagok.

Az Oltáregyleti élet alapos megszervezése érdekében az ügyvezető elnöknő minden pénteken reggel 8—9 ig inspekciós órát tartott a sekrestyében, hogy így alkalma legyen mindenkinek az egyesületi intézkedéseiket kényelmesen megtenni.

Már a török hódoltság előtt, de főként utána a mi pesti főtemplomunk oltárait az egyes céhek kérték maguknak és miután a városi tanácstól ezt megkapták, azt az oltárt az egyes céhek magukénak tekintették, azt gondozták és rajta évenként céhmisést szolgáltatnak. Ezt a rendkívüli kedves szokást felelevenítendő, megszerveztük az oltárgondozók gárdáját. Felhívásunkra a következő hölgyek vállalták az egyes oltárokat; a főoltárt a Cukor-utcai elemi iskola növendékeiből alakult Szív-gárda Jánosné Mária hitoktatónő vezetése alatt, a Lourdesi oltárt: Las-Torres Gyuláné és leánya, a Szent József oltárt: Ott Károlyné, a máriazelli oltárt: Smelovszky Emma és a Kisbaári Kiss Margit, a Szentkeresztoltárt: Ury Imréné és Latinovits Róza, a keresztelő Szent János-oltárt: Hanák Matild, Müller Käthe és Hanser Károlyné, a Rózsafüzér-oltárt: Muszka Etel, a Szent Szív-oltárt: Bozor Jánosné, Richweisz Ferencné és Elter Jánosné, a Szent Antal szobrát: Onodi Anna és Hódossy Gedeoné, a Szent Szűz szobrát: Szénássy

Gyuláné és Winkle Nándorné, a Szent József szobrát: Gosztonyi Ilona és Töry Emilné. Az oltárok azóta a legnagyobb tisztaságban ragyognak, mindig van rajtuk virág bőségesen s különösen megható, hogy a főoltárt a kis lányok mily végtelen lelkesedéssel díszítik fel minden szombaton. Fogadják ezúton is a jó hölgyek őszinte hálás köszönetünket. Igen sokszor lehetett látni, hogy a hölgyek maguk hordták a vizet, vették a súrolókefét és mosták az oltárokat. Bizony ilyes dologról ma már csak boldog Margit legendájából vagy a szentek életéből olvashatunk. Az év minden napján meglehetett győződni arról, hogy az oltárok gondos szívek oltalma alatt állanak, mindig friss virág pompázott rajtuk, szépen kikézimunkázott porvédő és oltárterítő díszítette. Azok a szentek, akik az egyes oltárok védőszentjei, bizonyosan nem hagyják ezt megjutalmazatlan.

Megbecsülhetetlen munkát végeztek az Oltáregylet hölgyei avval is, hogy minden szerdán d. u. 4—6-ig munkaórára gyülekeztek össze az Oltáregyleti otthonunkban. Egyházi ruháink szinte évtizedek óta nem lettek restaurálva és rendkívül elhanyagolt állapotban voltak. Egy évi munka után most már teljesen felújítva, kijavítva, újjakkal pótolva állanak a ruhák az istentisztelet rendelkezésére. A munkaóra alatt nemcsak a kezek dolgoztak serényen, hanem egyben lelkiépülésre is szolgáltak. Ugyanis minden órát imával kezdtek és fejeztek be, az

óra alatt pedig hasznos lelki olvasmányt is hallgattak. Vannak miseruháink, amelyek kivitele művészi és ezek is restaurálásra szorultak, de talán egy szakvállalatnál sem kerültek volna oly szakkezekbe e ruhák, mint a mi munkaórákon, amelyeket Geszler Józsefné és Vermes Béláné vezettek nagy szaktudással és önfeláldozással. Az ő rutinizott vezetésük alatt a következő hölgyek dolgoztak különös szorgalommal: Bozor Jánosné, Dulácska Gézané, Schusztér Ilona, Ott Károlyné, Ulrich Györgyné, dr. Szöke Gyuláné, Ghykáné Réta Teréz, Lotz Radóné, Rónai Istvánné, Duronelly Józsefné, Nagy Erzsébet, Goszthony Ilona, Smelovszky Emma, Návay Kálmánné, Strazitzky Jánosné, dr. Novák Mártonné, Ghyzy Gézané, Richweiss Ferencné, Ury Imréné, Onodi Anna, Kisbaári Kiss Margit, Dvovcs Jánosné, Hanák Matild, Muszka Etel, Müller Käthe, Hajdu Józsefné, Kónya Margit, Winkle Nándorné, Rihmer Béláné, Tausch Hermin, Iván Andorné, Elter Jánosné, Jánosházy Mária és növénydekei. Amíg nem volt oltáregyleti otthonunk, addig dr. Schlauch Gézané és dr. Szöke Gyuláné volt szíves lakásukba meghívni a hölgyeket és a munkaórát ott lehetővé tenni. E munkaórák alatt a következő új egyházi ruhák készültek: 9 drb. szépen hímzett porvédő az egyes oltárookra, 12 karing, 4 alba gyönyörű művészi csipkével, amelyek közül hármat Bozor Jánosné és egyet Ulrich Györgyné készített,

egy új misemondóruha, 2 drb. kasula teljes renoválása, 1—1 stóla, manipulus, bursa, 12 korporále, 12 lavalókendő, 12 kehelykendő, 3 vállkendő, 2 drb. Monstrancia alá való csipketerítő, 1 oltárterítő, 1 selyem misekönyv-állványterítő, 4 ministránszoknya. Teljes restauráláson esett keresztül a nagy arany miseruhakészlet, nevezetesen 1 kasula, 4 dalmatica és 3 pluviálé. E készlet restaurálása különösen igénybe vette a hölgyek türelmét és szaktudását, mert rendkívül értékes e garnitúra és nagyon is fesledezett már mindenfelé. Ez a munka volt teljesítményük egyik koronája. Vermes Béláné szakszerűen restaurált egy antik vélumot. Kijavítottak még: 2 zászlót, 3 ministránsruhát a karingekkel, 30 albát és karinget, 4 oltárterítőt és igen sok más kisebb fehérneműt.

Az anyagot részint a templom pénztárából vásároltuk, azonban a hölgyek is nagyon sokat adtak. Így fejedelmi mecénásunk volt Szénássy Gyuláné, aki azonban megtiltotta, hogy elmondjuk, hogy mi mindent és mennyit adott. De az Isten tudja és Őt nem lehet eltiltani attól, hogy meg is jutalmazza. Ruhaanyagot adományoztak még Bozor Jánosné, Müller Käthe, Dulácska Gézané, Vermes Béláné, Elter Jánosné, Geszler Józsefné, Návay Kálmánné, Kronberg Józsefné, Hanák Matild, Szöke Gyuláné, Kisbaári Kiss Margit. A hölgyek valóban rászolgálták ezen munkájukkal arra, hogy dr. Mészáros János, a budapesti országos központi Oltáregyesület főigazgatója az 1928.

évi körlevelében a többi Oltáregyesületek mintájául állította oda egyesületünk e munkáját, midőn e körlevélben így ír: «Dicsérettel kell felemlítenem, mint követendő példát, . . . . a Belvárosi Oltáregyesület szorgalmas munkadélutánjait, amelyeken özv. dr. Schlauch Gézáné ügyvezető elnöknő irányítása mellett igazán gyönyörű eredményeket értek el».

Ugyancsak Oltáregyesületünk szervezte meg a templomban szokásos, év folyamán előforduló nyilvános szentségimádásokat, ú. m. a szentsírnál és a farsangi szentségimádást. Testületileg emelték a templom többi ajtatosságait. Részt vettünk testületileg az úrnapjait és feltámadási körmenekben, az őszi kath. nagygyűlés rendezte Eucharisztikus körmenetben, a harangszentelési ünnepben stb. Gondunk volt ezen alkalmakkor arra is, hogy a szentsírt, a harangot megfelelően feldíszítsuk. Mindkét esetben különösen Debertorisz Ferencné, Barada Györgyné, Ujváry Andrásné, Kabay Ilonka, Hanák Borbála, Varga Sándorné, Holler Lászlóné, Utassy Jozefin és Hendrik Károlyné voltak kegyesek nagyon sok virággal ellátni a szentsírt és a harangot.

Ezen bevégzett munkákon kívül az Oltáregyesület még két nagy akcióba fogott. Nincs az Oltáregyesületnek zászlója és azért felvetődött a gondolat, hogy egyet készíttetünk. Miután közadakozásból P 552—gyűlt egybe, a zászló anyagát pedig kegyes volt Szénássy Gyuláné aján-

dékozni és az egyházközség tanácsa is elvben hozzájárult a segélyhez, megkezdtük a tárgyalást az Oberbauer céggel. A zászló tervrajza már el is készült még pedig ó-keresztény stílusban rendkívül szép művészi formában és már abban a helyzetben vagyunk, hogy a zászlót a közeli napokban meg is rendelhetjük és őszre a felszentelését is eszközölhetjük. Reméljük, hogy addig a szükséges pénz is együtt lesz.

A másik megkezdett munkánk az, hogy aszketikus könyvekből egy kis könyvtárat hozunk össze, hogy így a tagok az oly fontos és a lelki életet mélyítő lelki olvasmányokhoz könnyen hozzájuthassanak. Eddig szívesek voltak könyveket adni: özv. Miklós Lászlóné, dr. Hauser Ignác, Csepreghy Jenőné, özv. Kállay Rudolfné, Mihalkovits Szilárdné, Bakonyi Gézáné, Hanák Matild, Szirmay Józsefné. Így már akkora könyvállomány jött össze, hogy a kölcsönzést meg is kezdhethetjük. Könyvtáróra minden szerdán d. u. 4—6-ig van, amikor a könyveket mindenki kérheti. Kérjük is tagjainkat, hogy ezt a kis könyvtárat használják, akiknek pedig olyan vallásos könyve van, amelyet teljesen nélkülözhet, azt e kis könyvtárunknak adományozni kegyeskedjék.

Nem fejezhetem be az évi jelentésem anélkül, hogy hálás köszönetet ne mondjak mindazoknak, akik ez évi munkákat lehetővé tették és abban oly sokat fáradoztak.

Mély köszönet és hála illeti elsősorban az ügyvezető elnököt, dr.



Schlauch Gézánét, aki az egész munkánk lelke volt. Nélküle alig tudtuk volna mindezt megvalósítani. Mélyen vallásos lelke teljes buzgóságával dolgozott. Nagyon sok eszme tőle származik. Ő jött mindig új és új gondolatokkal. De a gondolatok megvalósításán is teljes munkaerejével és jóságos egyéniségével fáradozott. Rengeteg időt és munkát szentelt az ügynek, járt, inspekciót tartott, írt, rendes könyvvezetést állított be, mindenkihez jóságos, szeretetreméltó volt.

Nagy munkáját mi kellőképen nem is tudjuk megköszönni, de azt hiszem, hogy Ő is szívesebben veszi, ha a jó Istenre bízunk e munkája megjutalmazását.

Köszönetet mondunk a karitatív osztály nevében Dulácska Gézánénak, aki a karácsonyi segélyakció megszervezésében és lebonyolításában fejtett ki nagy munkát.

De nem is tudom egyenkint valamennyiöknek megköszönni azt, amit tettek. Fogadják mindazok, akiknek nevét és munkáját a jelentésben már említettem, vagy akikről névleges említés nem volt, de akikről tudjuk, hogy szívüket, lelküket adták az egyesületnek, egyenkint és összeségükben az egyesület forró és hálás köszönetét. Tudom, hogy mindegyikük neve ott ragyog az Élet könyvében.

Ezzel be is fejezem évi jelentésemet és csak azt kívánom, hogy az Isten kegyelme ily bőségesen áradjon ki továbbra is egyesületünkre Isten nagyobb dicsőségére, szegény

házánk javára és mindnyájunk földi és örök boldogságára.

*dr. Hauser Ignác*  
helyi igazgató.

A tabáni Oltáregyesület közgyűlésén, melyet 10 éves fennállás alkalmával, a templomban tartottak igen szép ünnepélyes keretben az egyesület fáradhatatlan agilitású elnöknője *Szegedy Maszák Aladárné* a következő beszámolót olvasta fel:

«Tisztelt Közgyűlés! Most, hogy az Oltáregyesület megalakulása óta először tartja ünnepélyes keretek között közgyűlését, úgy érzem, hogy beszámolóink nem terjedhet ki csak az elmúlt esztendő munkájára, hanem kötelességünk számot adni mindarról, amit, mint a legméltóságosabb Oltári-szentség szolgálói az Oltáregyesület megalakulása óta éveken át ennek a magasztos és szent ügynek érdekében tettünk. Midőn tíz évvel ezelőtt *dr. Mészáros János* érseki általános helytartó úr Óméltósága felhívására és kezdeményezésére székesfővárosunk területén megindult az egyházközségek szervezkedése, 1920. novemberében *dr. Angyal Kálmán* apátplébános úr megalakította a tabáni egyházközség kebelében a központi Oltáregyesületek fiókját. Rendszeres működését azonban csak 1921. októberében kezdte meg *Radiczky Sándor* helyi igazgató és a szabályzatban előírt tisztségekre felkért hölgyek közreműködésével, kik azóta is odaadással teljesítik a reájuk rótt kötelességeket. Már megalakulásakor a tabáni fiókkoltáregyesület minden igyekezetével azon volt,

hogy céljának megfelelően az Oltáriszentségben jelenlevő Úr Jézus szeretete, tisztelete és imádása által tagjainak hitéletét mélyítse, őket vallásos kötelességeik teljesítésére buzdítsa és a központnak beszállított szerény adományai, valamint kézimunkáik által a szegény templomok felsegélyezését elősegítse. E célt szem előtt tartva a tagok az Oltáriszentség közös imádási óráin minden hó III-ik vasárnapján, valamint a havi közös szentáldozásban mindig szép számmal vesznek részt, minden hó első péntekjén szentmisét hallgatnak és a szentségekhez járulnak.

Az Oltáregyesület által minden évben rendezett farsangvégi három hónapos engesztelő szentségimádást mély áhitattal, a bőjti idő alatt tartott lelkigyakorlatokat pedig az egész egyházközség hívei magukba szállva végzik. Testületileg vesznek részt az egyházi körmeneteken, buzgóságukkal példát adva a híveknek.

Az Oltáregyesület tagjai a tabáni templom fehéreneműjét tartják rendben, azt kijavítják és annak mosásáról gondoskodnak, továbbá a templom oltárait gondozzák állandóan virággal és gyertyával látják el és a szentsír előkészítését és díszítését is végzik. Az Oltáregyesület tagjai adományaikkal a templom kisebb szükségleteinek beszerzését is elősegítik. A tagok áldozatkészségéről tanuskodik a sok szép váza, állvány, antependium, kehelykendő, alba, karling, ministránsing, stola, velum, miseruha, fátyolhímezés stb., mellyel a

tabáni plébániatemplom szükségleteit gyarapították és az a számtalan fehérenemű, melynek megvarrásával és hímezésével a központi Oltáregyesületnek segítségére voltak. A tagok nagylelkű adományaiból szerezte be az Oltáregyesület zászlóját, melynek 1923. dec. 17-én volt Gabriella királyi hercegnő zászlóanyai tisztsége mellett avatási ünnepélye. Az Oltáregyesület buzgólkodásának köszönhető *Radiczky Sándor* ft. helyiigazgató úr kezdeményezésére két harang beszerzése is, melyeket lényes ünnepség keretében *Zadravetz István* püspök úr öméltósága 1925 novemberében szentelt fel és melynek keresztanyai tisztjét *Horthy Miklósné* öfoméltósága vállalta. A központi Oltáregyesület által Lisieuxi kis szent Teréz tiszteletére készített zászlóhoz is hozzájárult a tabáni fiókkoltáregyesület szerény adományával. A tagok áldozatkészségéről tesz tanuságot az Oltáregyesület által 1923-ban létesített (85 kötetből álló) könyvtár is, mely a tagokat lelkiolvasmánnyal látja el. A tabáni fiókkoltáregyesület a befolyt tagdíjakat és a közös szentségimádási órák alatt begyűlt adományokat mind a központnak szolgáltatja be, ezenkívül adományaiból is mindig juttat szerény hozzájárulást a központ részére. A tabáni fiókkoltáregyesület alapítása óta tagdíjából és adományokból befolyt összegekből kb. 1600 pengőt adott át a központi Oltáregyesületnek. A fiókkoltáregyesület első helyiigazgatóját, *Radiczky Sándor* urat, *dr. Lacza István* ft. úr váltotta fel,

azonban egy évi eredményes működése után a Hercegrímás Öemenciája primási szertartóvá nevezte ki és helyette *Patay István* ft. úr lett az Oltáregyesület helyiigazgatója. A fiókoltáregyesületnek 285 tagja van, kik mind az Oltáregyesület céljait szemelött tartva, annak felvirágoztatásáért buzgólkodnak. És most, hogy beszámolóim végére értem, fel akarom hívni azoknak figyelmét, kik még nem tagjai az Oltáregyesületnek, arra, hogy tulajdonképpen minden buzgó vallásos nőnek, aki mély lelki életet akar élni, kötelessége az Oltáregyesületnek tagjává lenni, mert lelkünk tökéletesedését csak az Eucharisztia útján érhetjük el. Hisz az Eucharisztikus Jézus imádása adja meg nekünk azt az erőt, mely kihat egész lényünkre, Oly elrejtett erő rejlik a legméltóságosabb Oltáriszentségben, mely állandóan segít bennünket, serkent a jóra és ez az átalakító hatalom a mi odaadó imádásunk által érzeti velünk hatását. Mi, akik már szolgálói vagyunk az Oltáriszentségnek, úgy érezzük, hogy a mi életünk rideg lenne az Oltáriszentség imádása nélkül, mert ez az odaadás, ez a lelki szolgálat ad tartalmat életünknek, ez ad értéket nekünk, úgy érezzük, hogy a mi lelkünk is egy tabernakulum, melyben mély hittel őrizzük az Oltáriszentséget és melyet állandóan imádunk. És legyen ez a mi hitünk oly erős, a mi odaadásunk oly tökéletes és imádásunk oly bensőséges, hogy ezzel oly példát tudjunk adni, mely

által egyházközségünk minden tagját vonzani tudjuk, hogy nagy és hatalmas legyen az a sereg, mely az Oltáregyesület zászlója alatt az Eucharisztikus Jézust itt a tabáni egyházközségben is szolgálni akarja. Kérjük a Mindenható Urat, hogy az Eucharisztikus Jézus iránt érzett szeretete szítsa továbbra is azt a szent tüzet lelkünkben, melynek égése és hevítése által lelkes és hűséges gyermekei tudjunk lenni az Oltáregyesületnek.»

A közgyűlés ünnepi hangulatát nagyban emelte *Patay István* helyiigazgató bölcséleti alapokra fektetett beszéde, nemkülönben a bencés reál-gimnázium növendékeinek gyönyörű énekszáma. *Dr. Angyal Kálmán* apátplébánosnak bensőséges zárószavai fejezték be a közgyűlést.

**A Budai Ferencrendi Fiókoltáregylet jelentése az 1928. esztendőről.** Az Oltáregylet az elmúlt évben is igyekezett megfelelni kitűzött céljának. Minden hónap első vasárnapján reggel 6-tól este 7-ig nyilvános szentségimádást tart, amikor a tagok óránként felváltva egész nap adorálnak a Legszentebb előtt. Erre a napra az oltárt is ők díszítik fehér virágokkal. Azonkívül szentségimádást tartottunk nagypénteken és nagyszombaton is Krisztus sírjánál.

Minden hónapban kétszer — kivéve a nyári hónapokat — csütörtökön délután munkanapot tartottunk, amikor is a templomi ruhák és fcherneműek javítását és rendbentartását végeztük, azonkívül a Központból kapott munkán dolgoztunk. Átlag 30—40 tag vett részt a csütörtöki munkadélutánokon s

ilyenkor igazgató Atyánk a szentmisét és a misekönyv használatát magyarázta ez évben.

A templomi ruhák javításán kívül egy teljes misefelszerelést (miseruha, alba, karing, kéz- és kehelytörlok, humerále) készítettünk a misszió részére és kiküldöttük a római központnak, ahonnan elismerő oklevelet kaptunk ezért. Az erre szükséges összeget külön gyűjtöttük össze.

A templom részére aranyoztattunk egy kelyhet és egy új patenát készítettünk hozzá.

Tagjaink száma ez év decemberében szaporodott, de sajnos, többen el is távoztak s meghaltak, úgy hogy a taglétszám szaporulatot nem igen mutat fel. Mind e kettőről külön-külön listát mellékelünk.

A tagsági díjakból ez évben befolyt 292 pengő, mult évről áthozat volt 5 pengő. Sajnos, a rossz viszonyok miatt a tagok kevesebb tagdíjat ajánlanak föl.

Amennyiben az anyagi helyzetünk javulást hoz, úgy mi is a legnagyobb készséggel jobban támogatjuk a Központot. Egyelőre csak munkát tudunk ajánlani ez évben többet, mint eddig.

*Tichy Linka*  
titkárnő.

**A budapesti IX. ker. Soroksári-úti egyházközség Oltáregylete.** Ferencváros ezen negyedik egyházközségében 1928 okt. 14-én alakult meg az Oltáregylet. A tagayatást dr. Mátrai Gyula, a pápa Össztsége tb. káplánja, központi igazgató vezegzte lélekemelő ünnepség keretében. Nyolcvanhat taggal indult el eucharisztikus útjára az Oltáregylet és most, amikor fél éves működéséről akarunk beszámolni, hálátelt szívvel mondunk köszönetet a szentségi Ur Jezusnak, hogy az egyleti tagok szívében megérlette azt

a buzgólkodást, amellyel a maguk és mások lelkét mind közelebb és közelebb érzik az Ur Jezushoz. Azok a mások se akartak ellenállni a kegyelmi hívásnak és ma már 130 a tagok létszáma. Az Oltáregylet működése kettősirányú: a) minden hónap első vasárnapján (szombat este közös gyónás) az egylet szentségkitételes énekes szentmiséje alatt közös szentáldozás, előtte és utána Szentségimádás, litánia után gyűlés, amelyen a helyi igazgató-lelkész előadása után az elnök, pénztáros és terjesztőnök referádái következnek; ezenkívül b) templomi és charitatív munkát is végeznek. Az állandóan virágdiszes oltár Pető Istvánné áldozatkészségét dicséri, a templom tisztogatását özv. Tóth Pálné és Ferencné vezetésével egyleti tagok végzik teljesen önzetlenül, az egyházi ruhák mosását pedig Gersbacher Józsefné végzi ugyancsak ingyen. Szegényes templomi fölszerelésünk gyarapításán a tagok szinte anyagi erejükön fölül igyekeznek segíteni. Hosszú névsort kellene itt adnunk azokról, akik az ilyenmő ajándékozásban elüljárnak. És itt hálás köszönettel adózunk az orsz. közp. Oltáregyletnek azokért a már több éven át nekünk juttatott nagyértékű egyházi fölszerelésekért, amelyekkel nagyban túlsegtette az egyházközséget a kezdet nehézségein.

A lelki szükségletek kielégítésén kívül anyagi támogatásban is részesíti az egylet a rászoruló tagokat. Keresseti lehetőségeket teremt a munkanélküliek számára, gyors segílyt juttat a váratlan csapás által sújtottaknak. Szabadjon itt a nemes jötevők sorából az egylet elnököt, Sánta Antalné kiemelni, aki az ő nagy összeköttetéseit arra használja föl, hogy a hozzáforduló egyleti tagoknak segítségére legyen.



Kedves meglepetésben részesítette az eucharisztikus Jézus elsőízbeni kis vendégeit — az első áldozókat — akiket a szentmise végéig az általa erre a célra gyűjtött pénzen megreggeliztetett. Gyűjtés folyik egy egyleti zászlóra, amit Isten segítségével egy éven belül el is készíttet.

Az Oltáregylet hitbuzgalmi és charitatív tevékenysége nagy nevelő hatással van a hívekre. A gyakori áldozók száma növekszik, körmenetek alkalmával a tagok felkérésére még a másvallásúak is kivilágítják ablakaikat. Nem egyszer könnybe lábad a kíváncsian nézdegélők szeme, amikor elvonulni látták maguk előtt a körmenetet és abban égő lámpákkal a kezükben, ájtatosan és éneklő ajakkal az Oltáregyletet.

Nagy a választottak buzgósága, de még nagyobb az üdvösségre ugyancsak hivatalosak száma, akik ma még csak messziről nézik az eucharisztikus csapat menetelését a szentségi Jézus után. Nehéz és kitartó munka vár még egyházközségünk Oltáregyletére, amíg a «hivatalosak» is mind a választottak között lesznek.

*Katona Imre*  
lelkész, h.-igazgató.

**Szentatyánk jubileumára** eddig beérkezett adományokról, illetve lelki csokrokról alábbiakban közlünk örvendező és hálátelt szívvel kimutatást:

**A Szentatyá jubileumára adtak:**  
Dr. Serédi Jusztinián bíboros-hercegprímás 500 pengő, 1 garnitúrára. Dr. Glattfelder Gyula csanádi püspök 500 pengő, 1 garnitúrára. Egy püspök, aki ismeretlen akar maradni 500. Győri Euch. Gyerm. Szöv. 100. Kiskunfélegyházi O. E. és hívek 330. Kecskeméti O. E. (kehelyre) 90. Krisztinavárosi fiók O. E. 50. Lipótvárosi fiók O. E. 70. Erzsébetvárosi fiók O. E. 50:80 P. Drach Jánosné terjeszt. gyűjt. 40.

Szombathelyi Euch. Gyerm. Szöv. 20. Felsőrajki O. E. (Zala, Szomb.) 10. Endrefalvi O. E. (Nógrád, Eszt.) 19. Bagi O. E. (Pest, Vác) 15:33 P. Pfeiffer Edéné, Budapest 20. Egy ápolónő, Budapest 10. Kiss Ilona, Kapuvár 2. Nyiregyházi O. E. 50. Országúti fiók O. E. 100. Belsőferencvárosi fiók O. E. 134:30 P. 1 ciboriumra. Angyalföldi fiók O. E. 150. Celdömölki leányisk. Sz. G. 15. Váci hívek 27:32 P. Nagykátai hívek (Pest, Vác) 90 pengő, 1 kehelyre, felírással. Boldogi hívek (Pest, Vác) 9. Ceglédberceli hívek (Pest, Vác) 5. Monori O. E. (Pest, Vác) 20. Terézvárosi O. E. gyűjtése 236:30 P. Budapest Szt. Teréz-egyházközs. 90 pengő, 1 kehelyre, felírással. Kádár Jánosné és gyermekei, Anna és Endre, 90 pengő, 1 kehelyre, felírással. Vákán Lajos és neje 300 pengő, 1 monstranciára, felírással. Özv. Varga Jánosné Olbó (Vas, Szomb.) 90 pengő, 1 kehelyre. Bogoy Gézáné Külső Váci-úti O. E. aleln. 90 pengő, 1 kehelyre. Óbudai fiók O. E. 240 pengő, 1 kehelyre és 1 ciboriumra. Szentkirályi O. E. (Vas, Szomb.) 60. Budapest-Lágymányosi fiók O. E. 100. Hajdudorog gk. egyhm. Oltáregyesületek 310. Veszprém-egyhm. Oltáregyesületek 168:50 P. Szombathely-egyhm. Oltáregyesületek 112. Ráckevei hívek (Pest, Székesf. 3.90 P. Vecsés-újtelepi O. E. (Pest, Vác) 10. Budapest, VII., Herminamezei fiók O. E. 50. Thúr Jánosné Budapest 5. Abonyi (Pest, Vác) fiók O. E. 80 pengő, 1 kehelyre vagy 1 ciboriumra, felírással. Rábaszenttamás (Vas, Szomb.) fiók O. E. 5 pengő Székesfehérvár-egyházmezei O. E.-ek 48 pengő.

**A Szentatyá jubileumára adott tárgyak.** A Virgo Reparatrix-kongregáció összes csoportjai és a szent Ignác-csoport 2 garnitúrát, betegl. szelencékkel. Gróf Mikés János szom-

bathelyi püspök 1 garnitúrát. Veszprémi Oltáregyesület 1 monstranciát. Egy belvárosi hívő 1 kelyhet. Váci hívek 1 kelyhet. Váci Szentolvasó-Társulat 1 kelyhet. Knapp Konstanca (Knapp Nándor hagyatékából) 1 szép stólát. Egy váci szegény asszony 1 vállkendőt.

*Itt kell fölemlítenünk a belvárosi Oltáregyesület minden eddigi áldozatkésztséget meghaladó fönséges jótékonyágát, amellyel a Szentatya jubileuma alkalmával a Központ segítségére sietett. Június 19-én dr. Mátrai Gyulának, a központi ügy-igazgatónak adták át ünnepélyes keretek között a gyönyörű rózsák között elhelyezett ajándéktárgyakat: 2 drb igen szép monstranciát, 2 drb (200 partikulás) ciboriumot, 6 drb igen kedves formájú kelyhet, 1 füstölőt tömjéntartóval, 1 négyes csengtyűt és 1 drb igen ügyes missziós útra való misekönyvet. Dr. Mátrai*

meghatottan vette át az ajándékokat és lelkes beszédben fejtegette az összegyűlt buzgó hölgyek előtt az Oltáregyesület hivatását. Schlauch Gézáne ügyvezető-elnöknő, aki a belvárosi Oltáregyesületnek igazán mozgó lelke, még külön 50 P-t adott át a Központ számára, amely az ajándéktárgyak megvétele után fennmaradt.

A belvárosi adományozók neveit a szeptemberi számban közöljük. A szentségi Jézus bőséges áldása legyen a nagylelkű adományozók jutalma és adja vissza nekik anyagiakban is gazdagon az érette hozott áldozatokat.

A lelki csokrok nem kisebb örömet okoznak. Igazán rajta érezzük a beküldött papirosokon a lelkek illatát s hisszük, hogy a Szentséges Atyának is nagy öröme lesznek. Az eddig (június 19.) beérkezett lelki csokrok kimutatása a következő:

	Szent- áldozás	Szent- mise hallga- tás	Szent- ség- látoga- tás	Ön- meg- tagadás	Erény- gyakor- lat	Röp- ima
O. E. tagok, kongreganisták Ö. J. 1. hívei	4.526	4.443	4.848	14.453	9.872	84.471
Szt. Család kongr. egyes tagjai ... ..	18	18	31	31	31	41
Fájdalmas Szűz kongr. egyes tagjai	793	509	818	518	737	1.438
Szent Anna kongr. egyes tagjai... ..	269	210	325	310	156	914
V. R. III. csoport kongr. egyes tagjai...	548	819	397	1.504	1.070	4.015
Szent Angyalok kongr. egyes tagjai ...	255	277	236	272	267	1.579
Budapest I. Lágymányosi fiók O. E.	464	676	870	2.785	2.865	8.124
« I. Krisztinavárosi fiók O. E.	1.000	1.500	1.500	1.500	1.500	7.000
« II. Országúti fiók O. E. ...	1.172	1.641	1.818	1.677	1.198	5.877
« III. Alsóvízvárosi fiók O. E.	257	329	295	427	267	864
« III. Óbudai fiók O. E. ... ..	1.458	1.683	1.846	3.609	19.062	3.717
« V. Lipótvárosi fiók O. E. ...	228	334	172	1.243	1.154	1.620
« V. Lip. vár. Lőp. t. dűlő O. E.	169	296	279	415	392	1.530
« VI. Terézvárosi fiók O. E. ...	725	809	671	744	724	4.352
« VII. Erzsébetvárosi fiók O. E.	646	960	829	1.214	761	4.866
« VIII. Józsefvárosi fiók O. E. ...	1.991	1.964	2.247	3.253	3.476	10.220
« VII. Herminamezei fiók O. E.	101	149	188	375	305	660
« IX. Belsőferencvár. fiók O. E.	176	251	203	327	318	1.006
« IX. Külső-Soroksári úti O. E.	551	661	756	559	462	2.255
« X. Tisztviselőtelepi fiók O. E.	98	155	112	119	102	573
« X. Kőbányai fiók O. E. ...	451	490	736	602	693	815
« X. Menekültel köny T. O. E.	276	321	280	382	341	929
« X. Kada-utcai fiók O. E. ...	338	619	424	491	437	1.713
Endrefalvi fiók O. E., Eszt. ... ..	191	231	195	154	165	361

	Szent- áldozás	Szent- mise- hallga- tás	Szent- ség- látoga- tás	Ön- meg- tagadás	Erény- gyakor- lat	Röp- ima
Ludányi fiók O. E., Eszt....	900	840	885	669	690	5.720
Drégelypalánki fiók O. E., Eszt. ...	1.361	2.076	1.191	847	579	3.505
Rimóci fiók O. E., Eszt. ...	336	285	374	157	239	546
Felsőrajki fiók O. E., Veszpr. ...	282	2.725	2.585	1.594	1.931	2.943
Váci O. E., Vác... ..	1.543	2.085	2.374	2.450	756	51.922
Váci hívek, Vác ... ..	7.429	11.317	25.042	38.270	27.760	229.447
Kiskunfélegyházi fiók O. E., Vác... ..	2.852	6.566	2.620	3.242	5.722	4.656
Kiskunhalasi fiók O. E., Vác ... ..	934	793	577	299	235	644
Monori fiók O. E., Vác... ..	324	1.131	462	423	473	1.748
Sándorfalvi fiók O. E., Vác... ..	41	73	45	19	14	134
Nógrádverőcei fiók O. E., Vác ... ..	189	392	224	137	163	619
Herencsényi fiók O. E., Vác... ..	122	209	91	155	143	1.194
Mogyoródi fiók O. E., Vác ... ..	1.355	3.105	2.244	2.110	1.833	18.976
Nagykátai fiók O. E., Vác ... ..	1.570	2.222	2.078	2.150	755	24.102
Nógrádsápi fiók O. E., Vác ... ..	208	242	161	60	72	393
Tápiószecsői fiók O. E., Vác... ..	312	348	285	239	261	1.290
Dömsödi fiók O. E., Vác ... ..	79	195	134	105	154	233
Nézsai fiók O. E., Vác ... ..	618	617	446	334	338	3.967
Boldogi fiók O. E., Vác ... ..	82	98	190	75	73	129
Kispesti fiók O. E., Vác ... ..	96	111	82	67	86	196
Tápióbicskei fiók O. E., Vác ... ..	397	1.363	883	985	2.717	5.291
Ceglédberceli fiók O. E., Vác ... ..	71	119	67	140	128	375
Zagyvarekási fiók O. E., Vác... ..	711	236	191	183	214	55.800
Ujpesti leánykongregáció, Vác... ..	222	218	483	752	691	3.528
Gödöllői k. vártemplomb., Vác ... ..	100	105	133	238	228	1.760
Szentesi kat. nőegylet, Vác ... ..	35	50	53	79	86	812
Kiskunhalasi plébánia, Vác ... ..	116	115	172	258	150	786
Felsőszolcai fiók O. E., Eger ... ..	511	2.140	956	1.436	—	7.660
Nógrádmegyeri fiók O. E., Eszt....	34	136	116	59	27	472
Mária-Besnyői Salvatorianus Nőv. Vác	600	600	600	600	2.000	10.000
Fonyódi Euch. Gyerm. Szöv., Veszpr. ...	45	71	62	75	88	178
Ujszászi Szivgárda és Kongr., Vác... ..	443	474	469	413	522	2.320
Ápolónők ... ..	25	40	10	15	15	110
Kiss Pálné ... ..	142	142	125	132	142	572
Kisbéri Euch. Gyerm. Szöv., Győr... ..	518	690	227	365	370	1.373
Bagi fiók O. E., Vác ... ..	532	1.735	636	3.662	90	49.806
Hajdudorogi gk. egyházm. O. Egyesület	4.584	6.916	6.504	3.114	2.795	590.649
Budapest IV. Belvárosi fiók O. E.	295	383	333	376	743	1.089
„ VI. Angyalföldi fiók O. E.	1.396	1.868	1.131	3.124	2.643	8.294
„ VIII. Szt. Rókus fiók O. E.	315	496	473	440	447	1.443
Csévi (Eszt.) fiók O. E. ... ..	123	600	219	82	395	5.903
Kerepesi (Pest-Vác) J. Ö. előfizetői ...	42	29	76	92	82	335
Vecsés-Újtelepi (Pest-Vác) hívek ... ..	2.334	3.488	5.146	15.133	2.977	113.840
Vecsés-Újtelepi (Pest-Vác) polg. leányisk.	1.120	4.540	15.226	17.270	6.773	62.154
Váci Jeszenszky-árvaház ... ..	279	614	795	729	1.385	4.079
Tószegi (Pest-Vác) Szivgárdisták... ..	280	520	188	438	469	9.002
O. E. tagok, kongreganisták, Ó. J. t. hív.	266	275	316	84	313	1.059
Budapest I. Tabáni fiók O. E. ... ..	687	708	759	775	839	2.209
Kerepesi (Pest-Vác) fiók O. E. ... ..	55	109	166	104	119	2.184
Kókai (Pest-Vác) fiók O. E. ... ..	149	164	134	153	170	593
Abonyi (Pest-Vác) fiók O. E. ... ..	616	1.352	1.332	1.137	2.275	2.575
Személyesen behozott lelkicsokrok ...	174	178	198	100.148	100.146	5.683
Szombathelyi egyházm. O. E. k... ..	5.938	10.931	12.905	11.657	12.519	103.690
Székesszevári egyházm. O. E.-ek ...	1.780	2.383	2.197	4.659	4.010	18.202
Összesen ... ..	62.269	98.564	115.467	259.273	235.201	1575.131

A szerkesztőségünkbe beküldött értékes új könyvekről a következőkben adhatunk számot:

1. *dr. Lippay Lajos: A pápaság a világ tükrében.* Jubileumi kiadás XI. Pius pápa Őszentségének aranymiséje alkalmából. Alimonda, Ballerini, Balmes, Chateaubriand, de Maistre, Faber, Matthieu, Hergenröther, Lacordaire, Macaulay, Mussolini, Perrone, Ségur, Veuillot stb. külföldi és az ismert magyar kiválóságok nyilatkozatait közli a pápaságról. Lippay Lajos nemcsak azért végzett hasznos munkát e nyilatkozatok lefordításával és a magyar cikkek összegyűjtésével, mert ezáltal a magyar nyilvánosság láthatja mint vélekednek a világ nagyjai a pápáról, hanem igen jó forrást nyitott az idej pápaünnepélyek rendezőinek is. Megrendelhető a szerzőnél Budapest, IX., Ráday-u. 43—45.

2. *Nánássy L. Dezső: Az emberi lélek.* Mint a szerző előszavában írja, azt tűzte maga elé célul, hogy olvasóit meggyőzze arról, hogy a modern természettudomány megállapításai, a legszebb és legmeggyőzőbb apológiája halhatatlan szellemi lelkünk létezésének és hogy a hitetlen embernek mennyi mindent el kell hinnie, csak azért, hogy ne higgyen. Igazán szép program, amelyhez a szerző hűen ragaszkodik és nagy készültséggel meg is felel feladatának. A műben az orvosi tudás és a keresztény filozófiai együttese a legérdemesebb fejezeteket termeli. Ritkán olvasunk ilyen nehéz témáról, hasonló könnyedséggel és vonzó érdekességgel megírt művet. Szívesen ajánljuk m. t. olvasóinknak. Megrendelhető a szerzőnél Budapest, VI., Nagymező-u. 8.

3. *Zborovszky Ferenc S. J.: A keresztény család.* A könyv az élettani tudományok, továbbá az etika és a keresztény vallás igazságainak fényével világítja meg az igazi természetű családot, amelyik úgy az egyén, mint a nemzeti élet szempontjából a legtöbb boldogságot fakasztja.

A könyv, amelyhez Heim Pál, az európai hírvé orvosprofesszor írt rendkívül megleghangú bevezetőt, a pécsi Jézus Szíve-templom Építő Bizottságának kiadásában jelent meg. Megrendelhető e címen: *Pius-kolégium, Pécs.* Ára: 2 P 50 fillér. A megrendelt példányokhoz csekklapot mellékelnek.

4. *Lajeunie-Jankovich Bésán Endréné: De Guigné Anna.* Egy bájos gyermekélet, mindenféle küzdelemmel és felnőttekhez is nagyon hozzáillő győzelmekkel, amelyeket főleg a legfölségesebb Oltáriszentség gyakori vétele révén aratott De Guigné Anna önmaga felett. Egy második kis Teréz, csak még kisebb, még fiatalabb, még emberibb s épen azért még bátorítóbb és vonzóbb a példája. Családanyák és gyermekeik egyaránt tanulhatnak belőle. Kiadja: Don Bosco Szalézi művei, *Rákospalota.* Ára 2 P 20 f.

5. *Székelykeresztúri Molnár Sándor: Magyarország Védasszonya* címen, öt szép, történelmi vonatkozású költeményt tartalmazó kis füzet. Ünnepélyek alkalmával igen jól használható. Megrendelhető a Kordánál, Budapest, VIII., Mikszáth Kálmán-tér 3.